

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžik/1/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014201943
Dátum vydania rozhodnutia: 01.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1014201943.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej a zo sudcov JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Petry Príbelskej PhD. v právnej veci žalobcu: L. H., Q. XXX/XX, Y., nar. XX.XX.XXXX, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti fiktívneho rozhodnutia žalovaného, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/254/2014-54 zo dňa 7. júna 2016, a o odvolaní žalobcu proti trovám konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/254/2014-54 zo dňa 7. júna 2016 z a m i e t a.

Sťažovateľovi n e p r i z n á v a právo na náhradu trov kasačného konania.

Kasačný sťažovateľ - žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi plnú náhradu trov kasačného konania na účet právneho zástupcu žalobcu. O jej výške rozhodne Krajský súd v Bratislave samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/254/2014-54 zo dňa 7. júna 2016 v napadnutej časti výroku o trovách konania žalobcu p o t v r d z u j e.

Trovy odvolacieho konania žalobcovi n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil napadnuté fiktívne rozhodnutie žalovaného zo dňa 18.09.2014 a rozhodnutie Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru č. KM-TO2-2014/001270 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“) zo dňa 16.07.2014 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. O trovách konania a trovách právneho

zastúpenia rozhodol tak, že žalovaný jej povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 1,45 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 421,73 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet právneho zástupcu žalobcu č. účtu: R. M. XX XX XX XX XX XX XX XX XX XX. Úlohou krajského súdu bolo preskúmať rozhodnutie Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru č. KM-TO2-2014/001270 zo dňa 16.07.2014 ako aj fiktívne rozhodnutie žalovaného zo dňa 18.09.2014.

1.2 V predmetnej veci žalobca ako oprávnená osoba žiadal o sprístupnenie informácií, poskytnutie kópií všetkých znaleckých posudkov, ktoré KeÚ PZ vypracoval v trestnej veci ČVS: KRP-116/OVK-ZA-2009 v elektronickej podobe na CD/DVD nosiči a poskytnutie názvov s uvedením akého odboru sa každý týka a ktorý expert ho vypracoval a dátum vypracovania. Krajský súd poukázal, že prvostupňový správny orgán tieto informácie žalobcovi rozhodnutím zo dňa 16.07.2014 nesprístupnil. Žalovaný o odvolaní žalobcu nerozhodol, resp. návrh rozhodnutia žalovaného o odvolaní bol zaslaný rozkladovej komisii bez podpísania rozhodnutia ministrom a vzhľadom k tomu došlo k fikcii rozhodnutia druhostupňového konania, ktorým bol rozklad žiadateľa zamietnutý.

1.3 Krajský súd je názoru, že pokiaľ žalovaný nemienil vyhovieť žiadosti žalobcu o poskytnutie požadovaných informácií, mal rozhodnúť v súlade s § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám (ďalej len „zákon č. 211/2000 Z. z.“), ktoré rozhodnutie by obsahovalo náležitosti rozhodnutia podľa § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“). Nezákonnosť postupu žalovaného podľa názoru krajského súdu bola v tom, že žiadateľ (žalobca) o poskytnutie požadovaných informácií mal právo, aby správny orgán pokiaľ jeho žiadosti nemienil vyhovieť rozhodnutím tak, ako to ustanovil zákonodarca v § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z., ktoré by obsahovalo náležitosti rozhodnutia podľa § 47 správneho poriadku, z ktorého odôvodnenia by sa žiadateľ mohol dozvedieť dôvody, pre ktoré jeho žiadosti nebolo vyhovené.

1.4 Krajský súd poukázal, že vzhľadom k tomu, že správny orgán v danom prípade takto nepostupoval, odňal žalobcovi právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom ochrany svojho práva zaručeného v Ústave SR v čl. 46 ods. 1. Aj z ustanovenia § 18 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. vyplýva, že z obsahu fiktívneho rozhodnutia je odmietnutie poskytnúť informáciu. Vzhľadom na to, že krajský súd by pri preskúmaní zákonnosti napadnutého fiktívneho rozhodnutia dospel k záveru o nutnosti zrušiť fiktívne rozhodnutie v dôsledku nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov, považoval za irelevantné posudzovať zákonnosť fiktívneho rozhodnutia aj na základe druhej žalobcovej námietky, ktorým bolo tvrdené nesprávne právne posúdenie veci o odmietnutí poskytnutia požadovaných informácií.

2.

2.1 Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie/kasačnú sťažnosť a navrhol, aby Najvyšší súd SR rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/254/2014 zo dňa 07.06.2016 zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne, a tiež rozsudok krajského súdu napáda z dôvodu uvedeného v § 440 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

2.2 Poukázal, že dňa 16.09.2014 Rozkladová komisia Ministerstva vnútra SR ako poradný orgán ministra vnútra podľa § 61 ods. 2 správneho poriadku zaslala ministrovi vnútra SR prostredníctvom Kancelárie ministra vnútra SR návrh rozhodnutia vo veci konania o rozklade žalobcu, ktorým navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému správne orgánu na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Poukázal na ustanovenie § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. a rozhodujúcim časom v danom prípade bol pre počítanie lehoty na rozhodnutie o odvolaní 03.09.2014, kedy bol rozklad spolu so spisovým materiálom Rozkladovej komisii postúpený prvostupňovým správnym orgánom. Posledným dňom na vydanie rozhodnutia bol v spojení s § 27 správneho poriadku deň 18.09.2014. Podľa § 19 ods. 3 druhej vety zákona č. 211/2000 Z. z., ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia. Poukázal, že dňa

24.09.2014 bol návrh rozhodnutia ministra vnútra vo veci zaslaný späť Rozkladovej komisii bez podpísania rozhodnutia ministrom, ako aj bez ďalšieho usmernenia. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť bolo možné konštatovať, že vo veci tak došlo k fikcii rozhodnutia, ktorým bol rozklad žiadateľa zamietnutý. Žalovaný považuje postup pri vybavovaní žiadosti žalobcu v súlade so zákonom č. 211/2000 Z. z.

3.

3.1 Žalobca podal odvolanie proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave proti výroku súdu o trovách konania, ktorý považuje za nesprávny vo vzťahu k jeho osobe. Uviedol, že zo strany krajského súdu mu nebolo doručené upovedomenie o tom, kedy sa bude konať pojednávanie, na ktorom súd meritórne rozhodol, a teda ani nemohol byť prítomný na jeho vyhlásení a urobiť vyčíslenie trov v zmysle § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Ďalej uviedol, že krajský súd mu nedoručil ani rozsudok vo veci samej, o ňom sa dozvedel až od advokáta a preto podal návrh na priznanie trov konania, ktoré vznikli priamo jemu. Krajský súd mu priznal 1,45 € a má za to, že priznaná suma je nesprávna a v dôsledku toho nezákonná. Je názoru, že ako žalobca má právo na riadnu náhradu všetkých trov, ktoré mu vznikli a ktoré riadne vyčísliť a preto žiada, aby mu bola priznaná uplatnená celá náhrada trov, ktoré mu vznikli v konaní, v ktorom mal plný úspech.

4.

4.1 K odvolaniu žalovaného sa vyjadril právny zástupca žalobcu a uviedol, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave považuje za zákonný a odôvodnený. Z toho dôvodu považuje kasačnú sťažnosť za nedôvodnú. Je názoru, že k zdôvodneniu podanej kasačnej sťažnosti nič neuviedol, nakoľko v podanej sťažnosti v podstate len opísal skutkové okolnosti vybavenia záležitosti žalobcu. K samotným dôvodom nesprávneho právneho posúdenia veci nič neuviedol. V závere si právny zástupca žalobcu uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 151,58 €.

5.

5.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP) s prihladením na formálnu viazanosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 časť vety prvej pred podkočiarkou SSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 SSP) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná (§ 461 SSP), takisto ani odvolanie žalobcu proti trovám konania nie je dôvodné.

5.2 Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 01.03.2018 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

5.3 Najvyšší súd zdôrazňuje, že predmetom konania o kasačnej sťažnosti je v medziach uvedených v § 453 SSP prieskumom prípustnosti a následne dôvodnosti podanej kasačnej sťažnosti, preto kasačný súd primárne na základe dôvodov kasačnej sťažnosti preskúmal relevanciu nedostatkov konania a rozsudku krajského súdu v rozsahu sťažnostných bodov.

5.4 V takto vymedzenom rámci prieskumu a pri nemennosti skutkového stavu (§ 454 v spojení s § 441 SSP) o preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu správneho orgánu (najmä splnenia podmienok konaní a okruhu účastníkov) kasačný súd pristúpil k prieskumu oprávnenosti kasačného dôvodu.

5.5 Podľa § 177 ods. 1 SSP správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich

subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

5.6 Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

5.7 Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

5.8 Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

5.9 Žaloba v predmetnej veci bola krajskému súdu podaná počas platnosti a účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ktorý v piatej časti upravoval problematiku súdneho preskúmania rozhodnutí orgánov verejnej správy. Tento zákon bol v časti týkajúcej sa správneho súdnictva s účinnosťou od 01.07.2016 nahradený Správnym súdnym poriadkom. Podľa § 491 ods. 1 SSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti OSP pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5.10 Najvyšší súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku. S týmito sa najvyšší súd stotožňuje v celom rozsahu.

5.11 Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd zistil skutkový stav, z ktorého vyplýva, že žalobca požiadal o sprístupnenie informácií a to: a) poskytnutie kópií všetkých znaleckých posudkov, ktoré KeÚ PZ vypracoval v trestnej veci ČVS: KRP-116/OVK-ZA-2009 v elektronickej podobe na CD/DVD nosiči, b) poskytnutie názvov s uvedením akého odboru sa každý týka a ktorý expert ho vypracoval a dátum vypracovania. O žiadosti žiadateľa rozhodol správny orgán prvého stupňa rozhodnutím č. KM-T02-2014/001270 zo dňa 28.03.2014, ktorým nevyhovel žiadosti žiadateľa z dôvodu, že zo sprístupnenia informácií na základe zákona o slobode informácií sú vylúčené informácie týkajúce sa rozhodovacej činnosti orgánov činných v trestnom konaní. Obmedzenie sa týka informácií o postupe vyšetrovania o jednotlivých úkonoch a rozhodnutiach v trestnom konaní, ktoré by mohli zmať alebo sťažiť objasnenie a vyšetrenie veci. Proti tomuto rozhodnutiu podal oprávnený - žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. KM-OLVS-44/2014 zo dňa 11.06.2014, ktorým zrušil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 28.03.2014 č. KM-T02-2014/001270 a vrátil vec na nové prejednanie a rozhodnutie z dôvodu, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa bolo nedostatočne odôvodnené, nezrozumiteľné a zmätočné, a teda nepreskúmateľné. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nebolo zrejmé, či povinná osoba požadovanou informáciou disponuje. Ak má prvostupňový správny orgán požadované informácie k dispozícii, mal sa zaoberať právnou povahou požadovaných informácií z hľadiska možnej existencie zákonných dôvodov na ich sprístupnenie. Správny orgán prvého stupňa opätovne rozhodol rozhodnutím zo dňa 16.07.2014 č. KM-K-02-2014/001270, ktorým opätovne nevyhovel žiadosti žiadateľa - žalobcu o sprístupnenie už vyššie uvedených informácií. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca, o ktorom mal rozhodnúť žalovaný. Rozkladová komisia Ministerstva vnútra SR ako poradný orgán ministra vnútra zaslala dňa 16.09.2014 ministrovi vnútra návrh rozhodnutia vo veci konania o rozklade žalobcu, ktorým navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému správne mu orgánu na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Správny orgán druhého stupňa o tomto nerozhodol do termínu 18.09.2014, a preto došlo k fikcii rozhodnutia, ktorým bol rozklad žiadateľa zamietnutý.

5.12 Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. má každý právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

5.13 Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi

predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí a musí obsahovať predpísané náležitosti.

5.14 Podľa § 47 ods. 1 správneho poriadku, musí každé rozhodnutie obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. O odôvodnení nie je potrebné len v prípade, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

5.15 Podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku, výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí prvú lehotu; lehota nesmie byť kratšia než ustanovuje osobitný zákon.

5.16 Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku, správny orgán v odôvodnení rozhodnutia uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodol a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami a podkladom rozhodnutia.

5.17 Úlohou súdu v danom konaní bolo preskúmať fiktívne rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. KM-T02-2014-001270 zo dňa 16.07.2014 ako aj postup správnych orgánov v správnom konaní.

5.18 Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu a administratívneho spisu žalovaného dospel k záveru, že fiktívne rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa bolo potrebné zrušiť.

5.19 Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. ak povinná osoba poskytne žiadateľovi požadované informácie v rozsahu a spôsobom podľa § 16 zákonom stanovenej lehote urobí rozhodnutie zápisom v spise. Proti takémuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

5.20 Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. ak povinná osoba žiadosti nevyhovie hoci len z časti vydá o tom zákonom stanovenej lehote v písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3).

5.21 Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. ak povinná osoba v lehote na vybavenie žiadosti neposkytla informácie, či nevydala rozhodnutie a ani informáciu nesprístupnila predpokladá sa, že vydala rozhodnutie, ktorým odmietla poskytnúť informáciu. Za deň doručenia rozhodnutia sa v tomto prípade považuje tretí deň od uplynutia lehoty na vybavenie žiadosti (§ 17).

5.22 Podľa § 18 ods. 4 zákona č. 211/2000 Z. z. ak povinná osoba (§ 2 ods. 3) žiadosti nevyhovie, hoci len z časti, dá bezodkladne, najneskôr do 3 dní, osobe, ktorá ju založila alebo s ktorou uzavrela zmluvu o plnení úloh na úseku starostlivosti o životné prostredie podnet na vydanie rozhodnutia.

5.23 Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia alebo márneho uplynutia lehoty na rozhodnutie o žiadosti podľa § 17. Odvolanie sa podáva povinnej osobe, ktorá rozhodnutie vydala alebo mala vydať.

5.24 Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. o odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť. Ak ide o rozhodnutie obecného úradu, o odvolaní rozhoduje starosta obce. Proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy možno podať rozklad, o ktorom rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy.

5.25 Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou. Ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že

vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil; za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia.

6.

6.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky sa plne stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia krajského súdu, že zákonodarca v zákone č. 211/2000 Z. z. podrobne upravuje právo na prístup k informáciám, ktorými disponujú orgány verejnej moci a iné verejné inštitúcie a je vykonaním základného práva na informácie. Zákon č. 211/2000 Z. z. je postavený na princípe otvorenosti. Povinná osoba v zásade sprístupní žiadané informácie, s výnimkou informácií, ktoré sú zákonom vyňaté zo sprístupnenia. Zákonodarca nesprístupňujúce sa informácie vymedzil v § 8 až 11 zákona č. 211/2000 Z. z. Vo všeobecnosti ide o informácie, na ktorých je verejný záujem na ich nesprístupnenie, resp. obmedzenie ich sprístupnenia.

6.2 Žalobca žiadosťou, ktorá bola správnomu orgánu doručená dňa 24.03.2014 žiadal o poskytnutie informácií a to:

- a) Poskytnutie kópií všetkých znaleckých posudkov, ktoré KeÚ PZ vypracoval v trestnej veci ČVS: KRP-116/OVK-ZA-2009 v elektronickej podobe na CD/DVD nosiči;
- b) Poskytnutie názvov s uvedením z akého odboru sa každý týka a ktorý expert ho vypracoval a dátum vypracovania.

6.3 Podľa § 18 ods. 1, 2, 3 zákona č. 211/2000 Z. z., ak povinná osoba poskytne žiadateľovi požadované informácie v rozsahu a spôsobom podľa § 16 v zákonom stanovenej lehote, urobí rozhodnutie zápisom v spise. Proti takému rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

6.4 Ak povinná osoba žiadosti nevyhovie, hoci len z časti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydáva v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3).

6.5 Ak povinná osoba v lehote na vybavenie žiadosti neposkytla informácie, či nevydala rozhodnutie a ani informáciu nesprístupnila, predpokladá sa, že vydala rozhodnutie, ktorým odmietla poskytnúť informáciu. Za deň doručenia rozhodnutia sa v tomto prípade považuje tretí deň od uplynutia lehoty na vybavenie žiadosti (§ 17).

6.6 O odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť. Ak ide o rozhodnutie obecného úradu, o odvolaní rozhoduje starosta obce, primátor. Proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy možno podať rozklad, o ktorom rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy.

6.7 Odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou. Ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil; za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia.

6.8 Rozhodnutie o odmietnutí žiadosti možno preskúmať v súdnom konaní podľa osobitného zákona (§ 244 a nasl. OSP).

6.9 Podľa § 32 ods. 2 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Preto nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

6.10 Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie správneho orgánu musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

6.11 Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedenie, ktoré

skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

6.12 Podľa názoru najvyššieho súdu, správne orgány oboch stupňov v preskúmvanej veci nepostupovali v intenciách citovaných právnych noriem, z ktorých dôvodov sa postupom a následne rozhodnutím dopustili takej vady konania, majúcej za následok nezákonnosť ich rozhodnutia. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ žalobe vyhovel a napadnuté rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

6.13 Nezákonnosť postupu správneho orgánu prvého stupňa podľa záverov najvyššieho súdu, v podstate zhodne s názorom súdu prvého stupňa, spočívala v tom, že účastník správneho konania, teda žiadateľ o poskytnutie požadovaných informácií, mal právo, aby správny orgán, pokiaľ jeho žiadosti nemienil vyhovieť, rozhodol rozhodnutím tak, ako to ustanovil zákonodarca v právnej norme § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z., ktoré by obsahovalo náležitosti rozhodnutia podľa § 47 správneho poriadku, z ktorého odôvodnenia by sa žiadateľ mohol dozvedieť dôvody, pre ktoré jeho žiadosti nebolo vyhovené. Najvyšší súd sa v celom rozsahu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že účelom ustanovenia inštitútu fiktívneho rozhodnutia v zmysle § 18 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. nebolo legalizovať nečinnosť povinných osôb pri rozhodovaní o žiadostiach podľa tohto zákona, ale jeho účelom bolo práve naopak poskytnúť ochranu tomu, kto sa obrátil so žiadosťou na povinnú osobu v prípade jej nečinnosti. Pokiaľ žalovaný preskúmvaným rozhodnutím na takúto nezákonnosť postupu prvostupňového správneho orgánu neprihliadol, je potrebné takéto rozhodnutie považovať za nezákonné. Fiktívne rozhodnutie je už svojou povahou nepreskúmateľne pre nedostatok dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP.

6.14 Po vyhodnotení závažnosti kasačných dôvodov žalovaného vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu, Najvyšší súd SR v zmysle ustanovenia § 461 SSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby vyhovel kasačnej sťažnosti žalovaného, stotožnil sa s právnou argumentáciou krajského súdu a kasačnú sťažnosť žalovaného zamietol.

6.15 O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa §167 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 1 a 2 SSP a § 467 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania, keďže bol v konaní úspešný. Sťažovateľovi nepriznal právo na náhradu trov kasačného konania, lebo bol neúspešný a ani mu náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

6.16 O výške náhrady trov konania rozhodne krajský súd samostatným uznesením v súlade s § 175 ods. 2 a nasledujúce SSP.

6.17 Čo sa týka odvolania žalobcu v časti výroku o trovách konania, najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP napadnutý rozsudok krajského súdu v tejto časti ako vecne správny potvrdil a jeho dôvody považoval za vecne správne. Správne súdnictvo je samostatným typom súdneho konania, v ktorom správny súd prejednáva vec, ktorou sa už zaoberal, resp. mal sa zaoberať orgán verejnej správy s výsledkom vydania správneho aktu, resp. pri nečinnosti preskúmvaním dôvodu nekonania správneho orgánu. Správny súd pritom nie je súdom skutkovým, zásadne nevykonáva dokazovanie na zistenie skutkového stavu veci. Správny súd najmä v konaní o správnej žalobe predovšetkým vykonáva kontrolu rozhodovacej činnosti orgánov verejnej správy, skúma, či orgán verejnej správy zistil skutkový stav veci dostatočne a preskúmvava zákonnosť vydaného rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy. Osobitosť konania v správnom súdnictve spočíva aj v obligatórnom právnom zastúpení žalobcu advokátom (okrem zákonom stanovených výnimiek), keďže sa v ňom riešia prevažne právne otázky. Právo žalobcu zúčastniť sa na pojednávaní vo svojej veci síce nie je nijako dotknuté, avšak za takéhoto stavu súd nepovažuje jeho osobnú účasť na pojednávaní za potrebnú na účelne uplatňovanie práva. Správny súd predvolal na pojednávanie len právneho zástupcu žalobcu a nie

samotného žalobcu, pričom v predvolaní na pojednávanie správny súd uviedol, že účasť na pojednávaní nie je nevyhnutná a môže sa pojednávať aj v neprítomnosti účastníkov. Žalobca ani v odvolaní proti trovám konania nedoložil doklad o skutočnom vynaložení hotových výdavkov. Nestačí len uviesť, že mu hotové výdavky vznikli.

6.18 O náhrade trov odvolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP. Žalobca v odvolacom konaní v napadnutej časti o trovách konania nebol úspešný, preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.